

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123331158
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123331158.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Collect Management s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, IČO: 53 033 361, zastúpený: JUDr. Peter Behúň, advokát, so sídlom Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., t. č. bytom F. XXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 841,64 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 19. februára 2024, č. k.: 16Csp/122/2023 – 112, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie 841,64 Eur s príslušenstvom titulom vymáhania pohľadávky za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Žalobca po doplnení skutkových tvrdení uviedol, že jeho právny predchodca (O2 Slovakia, s.r.o.) ako poskytovateľ elektronických komunikačných služieb uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 30.01.2020, pričom žalovanému bola poskytnutá sim karta s telefónnym číslom a účastníckym programom. Zároveň uzatvoril so žalovaným kúpnu zmluvu zo dňa 06.11.2020, ktorou došlo k predaju mobilného zariadenia B. G. H. F. za kúpnu cenu 492 Eur vo forme splátok a kúpnu zmluvu zo dňa 17.12.2020 na mobilné zariadenie I. J. E. K. za kúpnu cenu 228 Eur, taktiež vo forme splátok. Za poskytovanie služieb boli žalovanému vystavené faktúry, ktoré tento nezaplatil riadne a včas. Listom zo dňa 05.08.2021 právny predchodca žalobcu oznámil zmenu spôsobu úhrady pre omeškanie žalovaného a zároveň mu oznámil aj predčasné ukončenie výhody splátok kúpnej ceny. Následne ku dňu 04.09.2021 právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Výzvou zo dňa 25.07.2022 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy a zároveň ho oboznámil s možnosťou postúpenia pohľadávky. Dňa 28.09.2022 bola zmluvou o postúpení pohľadávka postúpená na žalobcu.

3. Okresný súd bol toho názoru, že žalobca v podanej žalobe v opísaní rozhodujúcich skutočností neoznačil dôkazy, ale iba v časti „G.“ žalobný návrh (petit) uviedol, že na základe skutočností uvedených v časti „L.“ a v prílohách pripojených k tomuto návrhu žiadal o vydanie platobného rozkazu. Jediné dôkazy, ktoré po výzve považoval okresný súd za konkrétne označenie dôkazov, boli v doplnení skutkových tvrdení zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX zo dňa 28.09.2022 spolu s oznámením o postúpení pohľadávok, výzva zo dňa 25.07.2022 s fotokópiou nedoručenej zásielky, predžalobná výzva. Podľa § 186 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) mal súd z dôvodu nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobcu odôvodnené pochybnosti o ďalšom skutkovom stave, ktorý nebolo možné preukázať. Predmet sporu posúdil ako spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Dospel k záveru, že žalobca nepreukázal uzatvorenie zmluvy o telekomunikačných službách podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, a že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úhrady podľa § 43 ods.

1 písm. a) predmetného zákona. Rovnako žalobca nemal preukázať ani uzatvorenie kúpnych zmlúv. Žaloba tak podľa názoru okresného súdu nebola dôvodná pre neunesenie dôkazného bremena (pre nesplnenie dôkaznej povinnosti podľa § 149 CSP). Žalobca napriek výzve nemal vo svojom podaní odstrániť nedostatok svojej procesnej aktivity v spore, keď neoznačil riadne všetky dôkazy, ktoré sa mali v spore vykonať okrem už uvedených. Okresný súd tak nevedel verifikovať zásadné skutkové tvrdenia žalobcu v spore, pretože si nesplnil dôkaznú povinnosť a tým pádom ani dôkazné bremeno o svojom nároku. Okresný súd nemohol vychádzať z nesporných skutočností podľa § 151 ods. 2 CSP. Neoznačenie dôkazov pre súd pre prvoinštančný súd znamenalo dôvodné pochybnosti o skutkovom stave s poukazom na spotrebiteľský charakter sporu.

4. Proti rozsudku sa odvolal žalobca z dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. Žiadal napadnuté rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že inicioval súdne konanie podľa zákona o upomínacom konaní, pričom mal za to, že splnil všetky zákonom požadované predpoklady nevyhnutné na vydanie platobného rozkazu, nakoľko platobný rozkaz bol Okresným súdom Banská Bystrica vydaný. Vydanie platobného rozkazu potom samo o sebe znamenalo, že uplatnené právo vyplývalo zo žalobcom uvedených skutočností a predložených listín – pripojených dôkazov, o ktorých upomínací súd nemal pochybnosti a zároveň mali výpovednú hodnotu ohľadom žalobcom opísaných rozhodujúci skutkových okolností. Mal za to, že pripojené listiny k návrhu na vydanie platobného rozkazu sa majú posudzovať ako dôkazy a ďalej v konaní ich nie je nutné opakovane predkladať, navrhovať, či inak označovať, nakoľko boli už súčasťou súdneho spisu. Bol toho názoru, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Namietal postup okresného súdu, ktorý porušil zákaz prekvapivých rozhodnutí, nakoľko od roku 2020 súdne vymáha pohľadávky postúpené od pôvodného veriteľa – O2 Slovakia, s.r.o., avšak postup okresného súdu považoval za absolútne neprípustný a rozporný s ustálenou praxou súdov Slovenskej republiky. Ako inú vadu nesprávneho rozhodnutia vnímal pochybenie okresného súdu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko prvoinštančný súd nevykonával dôkazy, ktoré boli predložené a pripojené k žalobnému návrhu pri iniciovaní konania žalobcom. Svoje tvrdenia považoval za konkrétne, pričom odkazoval na označené faktúry a listiny tvoriace súdny spis, a bolo preto zrejmé, na základe akých skutočností dospel k danej sume uplatneného nároku a rovnako vysvetlil aj ostatné okolnosti.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) dňa 01.06.2023 v rámci tzv. upomínacieho konania pôvodne domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia sumu 841,64 Eur s príslušenstvom. Predmetné konanie bolo na upomínacom súde vedené pod sp. zn. 6Up/998/2023. Dňa 12.06.2023 vydal upomínací súd vo veci platobný rozkaz, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk. Postupom podľa §10 ods. 1, 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej len „ZoUK“) upomínací súd vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle CSP. Na predmetnú výzvu reagoval žalobca svojim podaním, ktorým navrhol pokračovať v konaní voči žalovanému na súde príslušnom na prejednanie veci v zmysle CSP, a preto upomínací súd v zmysle § 10 ods. 3 ZoUK zrušil platobný rozkaz a vec postúpil na Okresný súd Lučenec, ktorý vec prijal dňa 04.10.2023. Uznesením č. k. 16Csp/122/2023 – 66 zo dňa 17.10.2023 prvoinštančný súd okrem iného vyzval žalobcu, aby v súdom stanovenej lehote doplnil skutkové tvrdenia a k týmto označil dôkazy. Na túto výzvu reagoval žalobca podaním označeným ako „Odpoveď na výzvu“ zo dňa 30.10.2023 (ďalej len „odpoveď“), pričom následne okresný súd vo veci nariadil pojednávanie a rozhodol odvolaním napadnutým rozhodnutím.

9. Odvolací súd konštatuje, že konanie o vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho je zjednodušeným konaním, pričom je potrebné si uvedomiť, že konanie začaté na upomínacom súde po postúpení veci tvorí jeden celok s konaním na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku. Zákon o upomínacom konaní upravuje osobitné podmienky týkajúce sa náležitosti návrhu. V zmysle § 4 ods. 1 ZoUK sa návrh podáva výlučne elektronickými prostriedkami, do elektronickej schránky upomínacieho súdu, a to na určenom elektronickom formulári. Rovnako listiny a vyhlásenia, ktoré

sú pripojené k návrhu, musia byť podané v elektronickej podobe. V prípade uplatnenia nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ZoUK vyžaduje nielen pripojenie samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ale aj všetkých ďalších zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje.

10. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade poukázať na to, že ZoUK je vo vzťahu k CSP lex specialis. Pri výklade ZoUK treba mať na pamäti, že primárnym účelom, resp. zámerom zákonodarcu bolo vytvoriť iba rýchlejší (alternatívny) spôsob prejednávania návrhov na vydanie platobných rozkazov. Aj tento zrýchlený priebeh konania však zachováva záruky základného práva na spravodlivý proces. Nakoľko žalobca si uplatnil svoj nárok v rámci upomínacieho konania, postupoval v zmysle ZoUK, ktorý je lex specialis k CSP a samostatne upravuje náležitosti návrhu, i keď rozdielne ako v prípade žaloby podľa CSP. V prípade postupu, kedy žalobca navrhne pokračovať v konaní, a to bez rozdielu na to, či ide o postup podľa § 10 ods. 3 alebo § 14 ods. 3 ZoUK, nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia povinnosť žalobcu doplniť žalobu o rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy v zmysle žaloby podľa CSP.

11. Okresný súd tak postúpení veci zo strany upomínacieho súdu mal prijať závery, ktoré žalobca uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu v zmysle ZoUK, a to napriek tomu, že CSP nie len v prípade žaloby, ale aj návrhu na vydanie platobného rozkazu v zmysle § 265 a nasl. CSP upravuje ich náležitosti rozdielne ako ZoUK, pričom nemôže byť na ľarchu strany sporu, aby nebolo rozhodnuté o jej žalobe, ak ju podával v zmysle ZoUK. Okresný súd napriek tomu vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a dôkazov, na čo žalobca reagoval svojou odpoveďou. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu odpovede v spojení so samotným návrhom na vydanie platobného rozkazu s jeho prílohami je dostatočne zrejmé, čoho sa žalobca domáha na akom skutkovom základe, pričom obsahom postúpeného spisu sú listinné dôkazy, ktoré aj v rámci upomínacieho konania bez pochybnosti osvedčovali dôvodnosť podaného návrhu. V prejednávanom prípade bolo preto namieste zohľadniť účel ZoUK a vyvarovať sa striktnému formalizmu pri posudzovaní podania.

12. V druhom rade odvolací súd má za to, že prijatý záver súdom prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol je čisto formalistický, a to aj s ohľadom na ním uvedené procesné ustanovenia, ktoré nepresne s ohľadom na ich obsah a účel formalisticky interpretoval. Okresný súd odkázal na ust. § 186 ods. 2 CSP poukazujúc na nesplnenie dôkaznej povinnosti žalobcu. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že predmetné ust. § 186 ods. 2 CSP neupravuje dôsledky nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobcu ako strany sporu, ale dôsledky zhodných skutkových tvrdení sporových strán, čo v danom prípade neprichádzalo ani do úvahy nie pre nesplnenie dôkaznej povinnosti zo strany žalobcu, ale naopak pre procesnú pasivitu žalovaného. Prvoinštančný súd v predmetnom prípade nedisponoval žiadnymi skutkovými tvrdeniami žalovaného, a preto nebolo možné uvažovať o zhodnosti skutkových tvrdení strán sporu v zmysle ust. § 186 ods. 2 CSP.

13. Taktiež nebolo možné uvažovať ani o aplikácii ust. § 151 ods. 2 CSP a postaviť tak závery o nesplnení dôkaznej povinnosti žalobcu v spojení s neoznačením dôkazov v žalobe, keďže predmetné ustanovenie CSP taktiež upravuje existenciu nesporných skutočností, o ktorých rovnako s ohľadom na pasivitu žalovaného nie je možné uvažovať. Odvolací súd konštatuje, že rozsah žalobcových tvrdení v návrhu na vydanie platobného rozkazu bol v značnej miere obmedzený možnosťami určeného elektronického formulára v podobe žalobného návrhu v rámci upomínacieho konania, ktorú však odstránil svojou odpoveďou, v ktorej zrozumiteľne vymedzil svoj nárok, ktorý odôvodnil, pričom odkázal nielen na podaný návrh na vydanie platobného rozkazu, ale aj na všetky prílohy, ktoré tento návrh tvoria. Na základe uvedeného, tak odvolací súd nepovažuje záver okresného súdu založený výlučne na formalistickom výklade procesných ustanovení CSP za správny.

14. Odvolací súd považuje za potrebné v tomto smere poukázať aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 401/2019 zo dňa 09.06.2020 podľa ktorého: „Ústavne garantovaný prístup k súdnej ochrane podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zakladá povinnosť všeobecného súdu poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov. Prekážkou prístupu k súdnej ochrane garantovanej článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je taký formalistický výklad právnych noriem tvoriacich právny základ rozhodnutia, ktorý v konečnom dôsledku vedie k extrémne nespravodlivým záverom, brániacim označiť konanie pred súdmi ako spravodlivý proces.“ V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky, výklad právnych noriem nemôže byť taký formalistický, aby sa ním v konečnom dôsledku nielen zmaril účel súdnej ochrany, ale aj zabránilo v prístupe k súdnej ochrane z dôvodov, ktoré nemožno v právnom štáte v žiadnom prípade pričítať strane sporu, ktorá sa tejto ochrany domáha (viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 203/2018, sp. zn. II. ÚS 43/2020).

15. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 CSP a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie vec opätovne prejednať, vykonať dokazovanie v rozsahu dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise, prípadne ktoré ešte strany budú produkovať v konaní do okamihom skončovania konania okresným súdom, alebo procesného rozhodnutia o skočení dokazovania, pričom svoje nové rozhodnutie riadne odôvodní v zmysle ust. § 220 CSP. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne okresný súd v rámci rozhodovania o trovách konania podľa § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho súdu.

16. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.